

✧ Základní verš

„Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy.“ (Ř 3:23)

Hned na začátku Listu Římanům se apoštol Pavel snaží definovat důležitou pravdu, která je pro pochopení evangelia podstatná – nešťastný stav člověka. Tato pravda odráží skutečnost, že od pádu člověka do hříchu jsme všichni poznamenáni hříchem. Hřích je vepsán do našich genů stejně jako barva našich očí.

Martin Luther ve svém Komentáři k Římanům napsal: „Vyjádření všichni jsou pod mocí hříchu (Ř 3,9) je třeba chápat v duchovním smyslu. Nejde tedy o to, jak se lidé vidí vlastníma očima nebo jak je hodnotí ostatní, ale jak je vidí Bůh. Všichni jsou pod mocí hříchu – ti, kteří jsou v očích lidí zřejmými přestupovateli zákona, ale i ti, kteří sami sebe vnímají jako spravedlivé nebo se tak na ně dívají ostatní. Ti, kteří navenek dělají dobré skutky, činí tak buď ze strachu před trestem, z touhy po zisku a slávě nebo ze záliby v určitém jednání, ale ne z ochotné mysli. Takto sice člověk navenek koná dobré skutky, ale uvnitř je zcela ponořen v hříšných touhách, které jsou opakem dobrých skutků.“ (LUTHER, Martin. Commentary on Romans, str. 69)

✧ Týden ve zkratce:

- Evangelium: Boží moc ke spasení (Ř 1,16.17)
- Všichni zhřešili (Ř 3,10-23)
- Pokrok lidstva? (Ř 1,22-32)
- Co mají židé a pohané společného? (Ř 2,1-3)
- Evangelium a pokání (Ř 2,4-11)
- Podněty k zamyšlení

NE 15. října – Evangelium: Boží moc ke spasení (Ř 1,16.17)

Ř 1:16.17 „¹⁶Nestydím se za evangelium: je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale také pro Řeka. ¹⁷Vždyť se v něm zjevuje Boží spravedlnost, která je přijímána vírou a vede k víře; stojí přece psáno: „Spravedlivý z víry bude živ.““

PO 16. října – Všichni zhřešili (Ř 3,10-23)

Ř 3:10-18.23 „¹⁰Jak je psáno: „Nikdo není spravedlivý, není ani jeden, I nikdo není rozumný, není, kdo by hledal Boha; ¹²všichni se odchýlili, všichni propadli zvrácenosti, není, kdo by činil dobro, není ani jeden. ¹³Hrob otevřený je jejich hrdlo, svým jazykem mluví jen lest, hadí jed skrývají ve rtech, ¹⁴jejich ústa jsou samá kletba a hořkost, ¹⁵jejich nohy spěchají prolévat krev, ¹⁶zhoubu a bída je na jejich cestách; ¹⁷nepoznali cestu pokoje ¹⁸a úctu před Bohem nemají.“ ... ²³Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy.“

1 K 11:7 „Muž si nemá zahalovat hlavu, protože je obrazem a odleskem slávy Boží, kdežto žena je odleskem slávy mužovy.“

L 18:13 „Avšak celník stál docela vzadu a neodvážil se ani oči k nebi pozdvihnout; bil se do prsou a říkal: `Bože, slituj se nade mnou hříšným.“

ÚT 17. října – Pokrok lidstva? (Ř 1,22-32)

Ř 1:22-25.28-32 „²²Tvrdí, že jsou moudří, ale upadli v bláznovství: ²³zaměnili slávu nepomíjitelného Boha za zobrazení podoby pomíjitelného člověka, ano i ptáků a čtvernožců a plazů. ²⁴Proto je Bůh nechal na pospas nečistým vášním jejich srdcí, takže zneuctívají svá vlastní těla; ²⁵vyměnili Boží pravdu za lež a klanějí se a slouží tvorstvu místo Stvořiteli...“

²⁸Protože si nedovedli vážít pravého poznání Boha, dal je Bůh na pospas jejich zvrácené mysli, aby dělali, co se nesluší. ²⁹Jsou plni nepravosti, podlosti, lakoty, špatnosti, jsou samá závist, vražda, svár, lest, zlomyslnost, jsou donašeči, ³⁰pomlouváči, Bohu odporní, zpupní, nadutí, chlubití. Vymýšlejí zlé věci, neposlouchají rodiče, ³¹nemají rozum, nedovedou se s nikým snést, neznají lásku ani slitování. ³²Vědí o spravedlivém rozhodnutí Božím, že ti, kteří tak jednají, jsou hodni smrti; a přece nejenže sami tak jednají, ale také jiným takové jednání schvalují.“

Ř 1:26.27 „²⁶Proto je Bůh vydal v moc hanebných vášní. Jejich ženy zaměnily přirozený styk za nepřirozený ²⁷a stejně i muži zanechali přirozeného styku s ženami a vzplanuli žádostí jeden k druhému, muži s muži provádějí hanebnosti a tak sami na sobě dostávají zaslouženou odplatu za svou scestnost.“

ST 18. října – Co mají židé a pohané společného? (Ř 2,1-3)

Ř 2:1-3 „¹Proto nemáš nic na svou omluvu, když vynášíš soud, ať jsi kdokoli. Tím, že soudíš druhého, odsuzuješ sám sebe. Neboť soudíš, ale činíš totéž. ²Víme přece, že Boží soud pravdivě postihuje ty, kteří tak jednají. ³Myslíš si snad, když soudíš ty, kdo takto jednají, a sám činíš totéž, že ty ujdeš soudu Božímu?“

Ř 3:9 „Co tedy? Máme my židé nějakou přednost? Vůbec ne! Vždyť jsme už dříve ukázali, že všichni, židé i pohané, jsou pod mocí hříchu...“

Ř 3:1.2 „¹Co má tedy žid navíc? A jaký je užitek obrázky? ²Veliký v každém ohledu! Předně ten, že židům byla svěřena Boží slova.“

Ř 2:17-24 „¹⁷Ty se tedy nazýváš židem, spoléháš na zákon, chlubit se Bohem ¹⁸a tím, že znáš jeho vůli a vyučován zákonem dovedeš rozpoznat, na čem záleží. ¹⁹Myslíš si, že jsi vůdcem slepých, světlem těch, kteří jsou ve tmách, ²⁰vychovatelem nevzdělaných, učitelem nedospělých, protože máš v zákoně ztělesnění všeho poznání a vší pravdy. ²¹Ty tedy poučuješ druhého, a sám sebe neučíš? Hlásáš, že se nemá krást, a sám kradeš? ²²Říkáš, že se nesmí cizoložit, a sám cizoložíš? Ošklivíš si modly, a věci z jejich chrámů bereš? ²³Zakládáš si na zákoně, a sám přestupováním zákona zneuctíváš Boha? ²⁴„Jméno Boží je vaší vinou v posměchu mezi národy“, jak stojí psáno.“

ČT 19. října – Evangelium a pokání (Ř 2,4-11)

Ř 2:4-11 „⁴Či snad pohrdáš bohatstvím jeho dobroty, shovívavosti a velkomyslnosti, a neuvědomuješ si, že dobrotivost Boží tě chce přivést k pokání? ⁵Svou tvrdostí a nekajícnou myslí si stírádás Boží hněv pro den hněvu, kdy se zjeví spravedlivý Boží soud. ⁶On „odplatí každému podle jeho skutků“. ⁷Těm, kteří vytrvalost v dobrém jednání hledají nepomíjející slávu a čest, dá život věčný. ⁸Ty však, kteří prosazují sebe, odpírají pravdě a podléhají nepravosti, očekává hněv a trest. ⁹Souzení a úzkost padne na každého, kdo působí zlo, předně na Žida, ale i na Řeka; ¹⁰avšak sláva, čest a pokoj čeká každého, kdo působí dobro, předně Žida, ale i Řeka. ¹¹Bůh nikomu nestrání.“

PÁ 20. října – Podněty k zamyšlení

„Bible ukazuje, že hřích není pohromou, která padla na člověka bez jeho vědomí. Je to důsledek aktivního postoje a rozhodnutí, jež jako lidé děláme. Kromě toho, hřích není nedostatkem dobra. Hřích znamená, že nespĺňujeme Boží očekávání. Je to špatný směr, kterým jsme se jako lidstvo záměrně vydali. Není to slabost, za kterou bychom nemohli být voláni k odpovědnosti. Svými postoji a činy si totiž vybíráme cestu vzpoury vůči Bohu. Přestupujeme jeho zákon a odmítáme poslouchat jeho Slovo. Hřích se snaží proklouznout mezi pravidly, která určil Bůh. Hřích je vzpourou vůči Bohu.“ (The Handbook of Seventh-day Adventist Theology. Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing, 2000, str. 239)

„Viděla jsem smutný obraz stavu tohoto světa. Nemravnost roste a vládne tomuto věku. Ještě nikdy zlo neovládalo společnost v takové míře. Lidé jsou ochromeni. Ti, kteří chtějí stát na straně ctností a skutečného dobra, jsou při pohledu na drzost, sílu a úspěch sil zla zmalomyslnění. Vzrůstající nepravost se netýká jen nevěřících a posměvačů. Byli bychom rádi, kdyby to tak bylo, ale není. Týká se i těch, kteří se hlásí k víře a ke Kristu. Dokonce ani někteří z těch, kteří tvrdí, že čekají na Kristův návrat, na něj nejsou lépe připraveni než satan. Nechtějí být očištěni... Tak dlouho žili v hříšných touhách, že se jim nečistota a převrácenost staly něčím přirozeným.“ (2T 346)

Otázky k rozhovoru

1. Jak bys odpověděl těm, kteří navzdory všemu, co se ve světě děje, tvrdí, že se lidstvo jako celek zlepšuje? Jaké argumenty tito lidé používají a jak bys na ně reagoval?

2. Uvažujte o uvedeném citátu od Ellen G. Whiteové. Co dělat, když se v popsané situaci najdeme? Máme to vzdát? Měli jste někdy chuť říct: „Nemá to smysl. Jsem tak špatný. Nezměním se a se spasením se mohu rozloučit“? Co byste poradili tomu, kdo zápasí s podobnými pocity?

3. Proč bychom měli jako křesťané mluvit a přemýšlet o naší zkaženosti a hříšnosti? Nemáme raději mluvit o lásce a evangeliu? Jak nám reálné pochopení našeho stavu může pomoci více ocenit krásu evangelia a Boží lásky?

4. Uvažuj o obrovském množství protestantů, kteří se rozhodli raději zemřít, než aby se vzdali své víry. V čem spočívá síla tvé víry? Je tvá víra tak silná, že bys byl ochoten pro Boha i zemřít?

